31990L0118

DYREKTYWA RADY
z dnia 5 marca 1990 r.
w sprawie dopuszczania do hodowli czystorasowych świń hodowlanych

(90/118/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń ([1]), w szczególności jej art. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

celem dyrektywy 88/661/EWG było w szczególności stopniowe liberalizowanie wewnątrzwspólnotowego handlu czystorasowymi świniami hodowlanymi; w tym też celu niezbędna jest dalsza harmonizacja w odniesieniu do dopuszczania takich zwierząt do celów hodowli;

przepisy dotyczące dopuszczania do hodowli dotyczą zarówno zwierząt, jak i ich nasienia, komórek jajowych i zarodków;

w tym kontekście niezbędne jest zapobieżenie temu, by do przepisów krajowych odnoszących się do dopuszczania do celów hodowli czystorasowych świń hodowlanych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków nie wprowadzano przepisów zakazujących lub ograniczających handel wewnątrzwspólnotowy tymi produktami albo stwarzających przeszkody dla takiego handlu, zarówno gdy chodzi o rozpłód naturalny, sztuczną inseminację, jak też pobieranie komórek jajowych lub zarodków;

czystorasowe świnie hodowlane oraz ich komórki jajowe i zarodki nie powinny podlegać żadnym zakazom, ograniczeniom ani utrudnieniom w związku z hodowlą;

sztuczna inseminacja stanowi ważną technikę zwiększającą wykorzystanie najlepszych zwierząt rozpłodowych i w związku z tym polepszanie gatunków świń; dokonując jednak potrzebnych w tym zakresie zabiegów, należy unikać jakiegokolwiek osłabiania linii rodowodowych, w szczególności w stosunku do reproduktorów, które muszą posiadać wszelkie gwarancje dotyczące ich wartości genetycznej, jak i tego, że są wolne od wad dziedzicznych;

konieczne jest dokonanie rozróżnienia między dopuszczaniem do sztucznej inseminacji czystorasowych świń hodowlanych i ich nasienia, które poddane zostały wszelkim urzędowym badaniom określonym dla ich rasy w Państwie Członkowskim, a ich dopuszczaniem wyłącznie do celów urzędowych badań;

wskazane jest ustanowienie procedury umożliwiającej rozwiązywanie sporów, w szczególności tych, które mogą wynikać w związku z oceną wyników przeprowadzanych badań;

postanowienie, zgodnie z którym nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami powinien zajmować się urzędowo zatwierdzony personel, może zapewnić gwarancje konieczne dla osiągnięcia pożądanego celu;

w świetle szczególnych warunków występujących obecnie w Hiszpanii i Portugalii w przypadku tych Państw Członkowskich konieczne jest przyznanie dłuższego okresu na wprowadzenie w życie przepisów niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie zapewniają, aby, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zdrowia zwierząt, nie obowiązywały żadne zakazy, ograniczenia ani utrudnienia w odniesieniu do:

— dopuszczania do hodowli samic czystorasowych świń hodowlanych,

([1]) Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36.

— dopuszczania do hodowli samców czystorasowych świń hodowlanych do rozpłodu naturalnego,

— wykorzystywania komórek jajowych i zarodków pochodzących od czystorasowych świń hodowlanych.

Artykuł 2

1. Państwo Członkowskie nie może zakazywać, ograniczać ani utrudniać:

— dopuszczania do sztucznej inseminacji na swoim terytorium samców czystorasowych świń hodowlanych ani wykorzystywania nasienia tych zwierząt, jeżeli zwierzęta te zostały dopuszczone do sztucznej inseminacji w Państwie Członkowskim na podstawie badań monitorujących ich sprawność i oceniających ich wartość genetyczną, przeprowadzanych zgodnie z decyzją Komisji 89/507/EWG [1],

— dopuszczania do urzędowych badań samców czystorasowych świń hodowlanych lub wykorzystywania ich nasienia w ramach limitów ilościowych niezbędnych do badań monitorujących ich sprawność i oceniających ich wartość genetyczną, przeprowadzanych zgodnie z decyzją 89/507/EWG przez urzędowo zatwierdzone stowarzyszenia lub organizacje.

2. Gdy wykonywanie przepisów ust. 1 prowadzi do sporów, w szczególności gdy chodzi o interpretację wyników badań, podmioty maja prawo zasięgnąć opinii biegłego.

Na podstawie opinii biegłego na wniosek Państw Członkowskich mogą być podejmowane środki zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 4.

3. Ogólne reguły wprowadzania w życie przepisów ust. 2 zostaną, jeżeli to konieczne, przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 4.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie zapewniają, bez uszczerbku dla reguł dotyczących zdrowia zwierząt, żeby nasienie, komórki jajowe i zarodki były w celach handlowych pobierane, poddawane obróbce i składowane w urzędowo zatwierdzonej stacji lub przez urzędowo zatwierdzony personel.

Artykuł 4

W przypadku gdy ma zostać zastosowana procedura ustanowiona w niniejszym artykule, Stały Komitet ds. Zootechniki, ustanowiony decyzją 77/505/EWG [2], podejmie działanie zgodnie z zasadami określonymi w art. 11 dyrektywy 88/661/EWG [3].

Artykuł 5

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1991 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Jednakże Królestwu Hiszpanii i Republice Portugalskiej przysługuje dodatkowy okres dwóch lat, w którym dostosują się one do przepisów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 marca 1990 r.

W imieniu Rady

J. WALSH

Przewodniczący

[1] Dz.U. L 247 z 23.8.1989, str. 43.

[2] Dz.U. L 206 z 12.8.1977, str. 11.

[3] Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36.